לפני הנחת תפילין חייב לכוון, ויאמר: (או״ח סי׳ כ״ה) הַרִינִי מְכַוּן לְקַיִם מִצְוַת תִפְּלִין כֹּאשׁר צוּה השם שצונו להניח ארבע פרשיות אלו, שיש בהם יחוד שָׁמוֹ וִיצִיאַת מִצְרַיִם, עַל הַזְרוֹעַ כְּנֵגֶד הַלֶּב, וְעַל הַרֹאשׁ בָנגֶד הַמֹּחָ, בָדִי שֵׁנַוְכֹּר נָסִים וְנָפַלְאוֹת שׁעשׁה עִמְנוּ, שַהַם מוֹרִים עַל יְחוּדוֹ; וַאֲשֵׁר לוֹ הַכֹּחַ וְהַפֵּמְשֵׁלָה בָּעֵלְיוֹנִים וּבַתַּחָתוֹנִים, לַעֲשׁוֹת בַּהֵם כַּרְצוֹנוֹ. וִישַׁעָבֶּר לְהַקָּרוֹשׁ בַּרוֹךְ הוּא הַנִּשַׁמָה שֵׁהִיא בַּמֹחַ, וגם הלב, שהוא עקר התאוות והמחשבות, ובזה יוכר הבורא וימעים הנאותיו. בהסכמת מרן הגאון ר' חיים קניבסקי שלימ"א